

KIJK

'Kijk een lieveheersbeestje!

En nog een, wat leuk!', onderbreekt zij haar verhaal.

Handenwringend en met betraande stem vertelde zij net over haar zoon die verongelukt is.

Zo'n vijfenveertig jaar geleden.

Haar zondagse verdriet.

Ingrediënten: gedenkprentje, rozenkrans, zakdoekje met 4711, twee pepermuntjes en 'n geredde roos.

De roos, gered van een boeket, al lang verdwenen in de klike, in een vingerschaaltje verdroogd bij de foto's op het dressoir.

De trouwfoto?

Zijn grote, gestreken zakdoek, droogt haar tranen op haar huwelijk en later, altijd dichtbij.

Alle nachten een onder haar hoofdkussen.

De blauw gestreepte handdoek, onderste op de stapel in de kast met het zand van hun eerste reis.

Dat was nog vóór de kinderen!

Die gele laarsjes!

Zingt zacht: 'The answers, my friend, are blowing in the wind'.
(alleen de versie van Joan Baez!)

stille paniek
schrijnende stilte,
t eeuwig zwijgen van de kerk.
starend in de leegte
ijskoude handen

'De rode draad blijven vasthouden', leerde mijn vader. 'Dan houd je zicht'.
De rode draad...

Ach, kijk een lieveheersbeestje!

